

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

12 юни 2008 година*

По дело C-458/06,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Regeringsrätten (Швеция) с акт от 9 ноември 2006 г., постъпил в Съда на 16 ноември 2006 г., в рамките на производство по дело

Skatteverket

срещу

Gourmet Classic Ltd,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta (докладчик), г-н E. Juhász, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz, съдии,

* Език на производството: шведски.

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за белгийското правителство, от г-жа A. Hubert, в качеството на представител,

— за португалското правителство, от г-н L. I. Fernandes и г-н Â. Seiça Neves, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н W. Mölls и г-н K. Simonsson, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 април 2008 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 20, първо тире от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152).

- 2 Запитването е отправено във връзка с жалба, подадена от Skatteverket (шведска данъчна администрация) пред Regeringsrätten за потвърждаване на предварително становище на Skatterättsnämnden (комисия по данъчно право) във връзка с данъчния режим на алкохола, който е част от състава на виното за готвене.

Правна уредба

Общностна правна уредба

- 3 Член 20 от Директива 92/83 гласи:

I - 4220

„По смисъла на настоящата директива понятието „етиллов алкохол“ означава:

— всички продукти с действително алкохолно съдържание в обемно изражение, надхвърлящо 1,2 % vol, включени в кодове по КН 2207 и 2208, включително в случаите, когато тези продукти съставляват част от стока, попадаща в друга глава от КН,

[...]“.

4 Член 27, параграф 1, буква е) от посочената директива предвижда:

„При условия, определени от тях и целящи да се осигури точното и опростено прилагане на такова освобождаване от акциз и да се предотврати всяко отклонение от акцизно облагане, избягване на акцизи или злоупотреба [да се чете: „всяка измама, избягване на акцизи или злоупотреба“], държавите-членки освобождават продуктите, обхванати от настоящата директива, от облагане с хармонизирания акциз:

[...]

е) когато се използват директно като съставки на полуготови продукти за производството на хранителни продукти, с пълнеж или в друга форма, при условие че във всички случаи алкохолното съдържание не надхвърля 8,5 литра чист алкохол на 100 кг от стоката за шоколадови продукти и 5 литра чист алкохол на 100 кг от стоката за други продукти.“

Национална правна уредба

- 5 В Швеция данъчното облагане на алкохола и на различните видове алкохолни напитки се урежда от Закона (1994:1564) за акцизите върху алкохола (lagen (1994:1564) om alkoholskatt (SFS 1994, № 1564), наричан по-нататък „LAS“).

- 6 По силата на член 1, първа алинея от този закон акцизи върху алкохола се дължат за бирите, вината и другите ферментирани напитки, за междинните продукти, както и за етиловия алкохол, произведени на националната територия, внесени или постъпили от друга държава — членка на Европейския съюз, или внесени от трета държава.

- 7 Член 6 от LAS предвижда, че акцизи върху етиловия алкохол се дължат за продуктите, включени в кодове КН 2207 и 2208, чието алкохолно съдържание надвишава 1,2 % vol, дори когато тези продукти са част от стока, попадаща в друга глава от Комбинираната номенклатура.

- 8 Съгласно член 7, първа алинея, точка 5 от LAS не се дължи акциз за продуктите, които се използват директно в храни или като съставки на полуготови продукти за производството на храни, с пълнеж или в друга форма, при условие че във всеки случай алкохолното съдържание не надвишава 8,5 l чист алкохол на 100 kg от стоката за шоколадови продукти и 5 l чист алкохол на 100 kg от стоката за други продукти.

Главното производство и преюдициалните въпроси

- 9 Gourmet Classic Ltd (наричано по-нататък „Gourmet“), което желае да пусне в продажба в Швеция вино за готвене и да разбере какъв данъчен режим ще бъде приложен към него, иска предварително становище от Skatterättsnämnden.
- 10 В подкрепа на искането си Gourmet посочва, че виното за готвене се ползва от освобождаването, предвидено в член 27, параграф 1, буква е) от Директива 92/83 и в член 7, първа алинея, точка 5 от LAS.
- 11 В рамките на същата процедура Skatteverket поддържа, че виното за готвене се облага с акциз, но може да се ползва от освобождаването, предвидено в член 7, първа алинея, точка 5 от LAS.
- 12 В предварителното си становище Skatterättsnämnden заключава, че въпреки че по принцип виното за готвене се облага с акциз, в качеството му на хранителен продукт то се освобождава от същия на основание на член 27, параграф 1, буква е) от Директива 92/83.
- 13 Председателят на Skatterättsnämnden обаче изразява особено мнение, според което виното за готвене не попада в приложното поле на LAS.
- 14 Skatteverket обжалва предварителното становище на Skatterättsnämnden пред препращащата юрисдикция, като иска то да бъде потвърдено.

- 15 В това отношение тази юрисдикция посочва, че главното производство притежава тази особеност, че с цел установяването на съдебна практика по данъчни въпроси Skatteverket може да обжалва предварително становище на Skatterättsnämnden, включително за да поиска потвърждаването му, дори когато то не е било обжалвано от засегнатите страни.
- 16 В главното производство посочената юрисдикция счита, че за да се произнесе по искането на Skatteverket, е необходимо да определи дали виното за готвене съдържа етилов алкохол по смисъла на член 20, първо тире от Директива 92/83.
- 17 При тези обстоятелства Regeringsrätten решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли алкохолът, който е част от състава на виното за готвене, да бъде класиран в категорията на етиловите алкохоли, посочена в член 20, първо тире от Директива 92/83 [...]?“

Относно компетентността на Съда

- 18 Предвид контекста, в който Regeringsrätten отправя преюдициалния въпрос, е необходимо да се напомнят и уточнят няколко принципа относно компетентността на Съда по член 234 ЕО.
- 19 По силата на член 234, втора и трета алинея ЕО, когато въпрос относно тълкуването на Договора за ЕО или на актовете от вторичното право, приети от институциите на Европейската общност, бъде повдигнат пред юрисдикция на

държава-членка, тази юрисдикция може или е длъжна, когато се касае за национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, да поиска от Съда да се произнесе по този въпрос, ако счита, че е необходимо решение по него, за да бъде постановено нейното решение. (вж. Решение от 8 ноември 1990 г. по дело Gmurzynska-Bscher, C-231/89, Recueil, стр. I-4003, точка 17 и Решение от 9 февруари 1995 г. по дело Leclerc-Siplec, C-412/93, Recueil, стр. I-179, точка 9).

- 20 Член 234 ЕО цели да предотврати различията в тълкуването на общностното право, което националните юрисдикции следва да прилагат, както и да гарантира при всички обстоятелства, че това право поражда едни и същи последици във всички държави-членки (вж. в този смисъл Решение от 16 януари 1974 г. по дело Rheinmühlen-Düsseldorf, 166/73, Recueil, стр. 33, точка 2).
- 21 Според постоянната съдебна практика предвидената в член 234 ЕО процедура е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции (Решение от 18 октомври 1990 г. по дело Dzodzi, C-297/88 и C-197/89, Recueil, стр. I-3763, точка 33, Решение от 12 март 1998 г. по дело Djabali, C-314/96, Recueil, стр. I-1149, точка 17 и Решение от 5 февруари 2004 г. по дело Schneider, C-380/01, Recueil, стр. I-1389, точка 20).
- 22 В рамките на това сътрудничество националният съд, който единствен е пряко запознат с обстоятелствата по делото и който трябва да поеме отговорността за съдебното решаване на спора, следва да прецени с оглед на неговите особености както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда (вж. Решение от 16 юли 1992 г. по дело Meilicke, C-83/91, Recueil, стр. I-4871, точка 23, Решение по дело Leclerc-Siplec, посочено по-горе, точка 10, както и Решение от 18 март 2004 г. по дело Siemens и ARGE Telekom, C-314/01, Recueil, стр. I-2549, точка 34).
- 23 По-специално задължението за сезиране, предвидено в член 234, трета алинея ЕО, се вписва в сътрудничеството между националните юрисдикции, в качеството им на съдилища, на които е възложено прилагането на общностното право, и Съда, установено с цел да се гарантира правилното прилагане и еднаквото тълкуване на общностното право във всички държави-членки. Това задължение има по-специално за цел да предотврати установяването в

някоя държава-членка на национална съдебна практика, която не е съгласувана с правилата на общностното право (вж. Решение от 4 ноември 1997 г. по дело *Parfums Christian Dior*, C-337/95, Recueil, стр. I-6013, точка 25, Решение от 22 февруари 2001 г. по дело *Gomes Valente*, C-393/98, Recueil, стр. I-1327, точка 17, Решение от 4 юни 2002 г. по дело *Lyckeskog*, C-99/00, Recueil, стр. I-4839, точка 14, както и Решение от 15 септември 2005 г. по дело *Intermodal Transports*, C-495/03, Recueil, стр. I-8151, точки 29 и 38).

- 24 Следователно след като поставените от националния съд въпроси се отнасят до тълкуване на разпоредба на общностното право, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (вж. Решение по дело *Meilicke*, посочено по-горе, точка 24, Решение по дело *Leclerc-Siplec*, посочено по-горе, точка 11, както и Решение от 18 ноември 1999 г. по дело *X и Y*, C-200/98, Recueil, стр. I-8261, точка 19).
- 25 Все пак Съдът се е произнесъл, че при изключителни обстоятелства следва да провери условията, при които е бил сезиран от националния съд, за да прецени собствената си компетентност. Така Съдът отказва да се произнесе по поставен от национална юрисдикция преюдициален въпрос, когато е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на общностното право няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или когато Съдът не разполага с необходимите фактически и правни елементи, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (вж. Решение от 16 декември 1981 г. по дело *Foglia*, 244/80, Recueil, стр. 3045, точка 21, Решение от 13 март 2001 г. по дело *PreussenElektra*, C-379/98, Recueil, стр. I-2099, точка 39, Решение от 22 януари 2002 г. по дело *Canal Satélite Digital*, C-390/99, Recueil, стр. I-607, точка 19 и Решение по дело *Schneider*, посочено по-горе, точка 22).
- 26 Всъщност, ако духът на сътрудничество, който следва да ръководи упражняването на функциите, възложени от член 234 ЕО, съответно на националния и на общностния съд, задължава Съда да зачита присъщите на националния съд отговорности, едновременно с това той предполага при използване на възможностите, предоставени от този член, националният съд да се съобразява с присъщата на Съда функция в тази област, която е да допринася за правораздаването в държавите-членки, а не да издава консултативни становища по общи и хипотетични въпроси (вж. посочените по-горе Решение по дело *Foglia*, точки 18 и 20, както и Решение по дело *Meilicke*, точка 25).

- 27 По отношение на главното производство Съдът вече се е произнесъл, че при обжалване производството пред Regeringsrätten има за цел проверка на законосъобразността на становище, което след като стане окончателно, е задължително за данъчната администрация и служи като основа за данъчното облагане, ако и доколкото лицето, което е поискало становището, продължи действието, което е посочило в искането си, и че при тези обстоятелства трябва да се счита, че Regeringsrätten изпълнява правораздавателни функции (Решение по дело X и Y, посочено по-горе, точка 17).
- 28 Обстоятелството, че Skatteverket е поискала потвърждаване на предварителното становище на Skatterättsnämnden, не влияе на правораздавателния характер на главното производство.
- 29 Освен това в главното производство препращащата юрисдикция отправя до Съда въпрос относно тълкуването на разпоредба от общностното право, а именно на член 20, първо тире от Директива 92/83, и счита, че е необходимо преюдициално заключение по този въпрос, за да се провери законосъобразността на предварителното становище на Skatterättsnämnden. Следователно на Съда не се налага да формулира консултативно становище по хипотетичен въпрос.
- 30 От акта за препращане следва, че Regeringsrätten разполага в тази връзка с правомощия за упражняване на пълен съдебен контрол, които не зависят от исканията на страните.
- 31 Впрочем доколкото решенията на Regeringsrätten не подлежат на съдебно обжалване съгласно вътрешното право, според член 234, трета алинея ЕО тази юрисдикция следва да сезира Съда.
- 32 Следователно, както вече е посочено в точка 23 от настоящото решение, в производство като главното целта на тази разпоредба, която е да се гарантира правилното прилагане и еднаквото тълкуване на общностното право във всички държави-членки, както и да се предотврати установяването в съответната държава-членка на национална съдебна практика, която не е съгласувана с

правилата на това право, може да бъде постигната единствено чрез сезиране на Съда с преюдициално запитване.

33 Предвид всички изложени по-горе съображения Съдът е компетентен да отговори на отправления от Regeringsrätten въпрос.

По преюдициалния въпрос

34 С въпроса си препращащата юрисдикция иска да установи дали алкохолът, който е част от състава на виното за готвене, трябва да бъде класиран в категорията на етиловите алкохоли, посочена в член 20, първо тире от Директива 92/83.

35 В това отношение, независимо че, както посочва препращащата юрисдикция, виното за готвене като такова представлява хранителен продукт, включен в глава 21 от Комбинираната номенклатура, приложена към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), този хранителен продукт все пак съдържа етилов алкохол, включен в позиции 2207 и 2208 от тази номенклатура.

36 От това следва, че ако етиловият алкохол, съдържащ се във виното за готвене, е с действително алкохолно съдържание в обемно изражение, надхвърлящо 1,2 % vol, то този вид алкохол попада в приложното поле на член 20, първо тире от Директива 92/83.

37 Обстоятелството, че виното за готвене като такова се счита за хранителен продукт, не влияе върху тази преценка.

- 38 Всъщност член 20, първо тире от Директива 92/83 се прилага и когато продуктите, включени в приложното поле на тази разпоредба, са част от стока, попадаща в друга глава от Комбинираната номенклатура.
- 39 Следователно в случай че има действително алкохолно съдържание в обемно изражение, надхвърлящо 1,2 % vol, алкохолът, който е част от състава на виното за готвене, представлява етилов алкохол по смисъла на член 20, първо тире от Директива 92/83, който подлежи на облагане с хармонизирания акциз, освен в случаите на освобождаването, предвидено в член 27, параграф 1, буква е) от тази директива.
- 40 Предвид изложените по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че в случай че има действително алкохолно съдържание в обемно изражение, надхвърлящо 1,2 % vol, алкохолът, който е част от състава на виното за готвене, трябва да бъде класиран в категорията на етиловите алкохоли, посочена в член 20, първо тире от Директива 92/83.

По съдебните разноски

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

В случай че има действително алкохолно съдържание в обемно изражение, надхвърлящо 1,2 % vol, алкохолът, който е част от състава на виното за

готвене, трябва да бъде класиран в категорията на етиловите алкохоли, посочена в член 20, първо тире от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки.

Подписи